# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **Krkonošská Poradenská a Informační, o. p. s.**, se sídlem náměstí Osvobození 247, Trutnov, zast. JUDr. Michalem Hruškou, advokátem se sídlem Svatojanské náměstí 47, Trutnov, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2015, č. j. 88528/2014-MZE-14112, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 7. 2017, č. j. 6 A 57/2015 – 47,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 8. 2017 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze. Součástí kasační stížnosti je i návrh stěžovatelky na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, eventuálně též její návrh na vyslovení neúčinnosti doručení napadeného rozsudku městského soudu.

[2] K návrhu na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti stěžovatelka blíže uvedla, že se svým bývalým právním zástupcem uzavřeli dne 26. 6. 2017 dohodu o skončení zastoupení. Stěžovatelka se domnívala, že její bývalý zástupce bude o skončení zastoupení soud informovat (jak ostatně později učinil). Bývalý zástupce stěžovatelky jí nicméně následně sdělil, že mu soud doručil rozsudek, s nímž se stěžovatelka, resp. její ředitel Mgr. Petr Sobotka seznámil z důvodu letních dovolených až dne 16. 8. 2017. Stěžovatelka zastává názor, že městský soud měl opětovně doručovat přímo jí. Jelikož tak soud neučinil, podala stěžovatelka kasační stížnost; pro případ, že bude považována za opožděnou, stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud prominul zmeškání lhůty k jejímu podání. Za omluvitelný důvod (kterým je dle stěžovatelky taková překážka či jiná okolnost, která může s ohledem na její povahu, nepředvídatelnost, závažnost, rozsah nebo

z jiných důvodů ospravedlnit zmeškání lhůty) stěžovatelka označila skutečnost, že nezavinila, že se s písemností seznámila až po jejím zaslání ze strany bývalého zástupce.

[3] Pokud jde o návrh na vyslovení neúčinnosti doručení napadeného rozsudku, stěžovatelka konstatovala, že písemnost je potřebné doručit účastníku řízení. Má-li účastník zástupce, doručuje se pouze zástupci. Zastoupení přitom zaniká okamžikem, kdy se strany na jeho skončení dohodli. Stěžovatelka si ověřila, že městskému soudu byla doručena, ač se zpožděním vyvolaným dovolenou jejího předchozího zástupce, dohoda o skončení zastoupení. Domnívá se proto, že rozsudek měl být následně doručován přímo stěžovatelce. Je pochopitelné, že soud do doby obdržení informace o skončení zastoupení nemá možnost vycházet z jiné skutečnosti, než že účastník je zastoupen. Stěžovatelka je však názoru, že se s rozsudkem z omluvitelného důvodu neseznámila, její bývalý zástupce informoval městský soud o skončení zastoupení až po 37 dnech, když toto prodlení je omluvitelné jeho třítýdenní dovolenou, která se doplňovala s dovolenou jeho asistentky.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 10. 2017, č. j. 3 Afs 251/2017 – 24, postoupil návrh na vyslovení neúčinnosti doručení napadeného rozsudku k vyřízení Městskému soudu v Praze, jakožto soudu věcně a místně příslušnému o tomto návrhu rozhodnout [§ 50d odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“)]. Městský soud poté usnesením ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 A 57/2015 – 90, předmětný návrh zamítl.

[5] Na tomto místě je vhodné upozornit, že Nejvyšší správní soud není výše uvedeným usnesením městského soudu, kterým byl zamítnut návrh stěžovatelky na vyslovení neúčinnosti doručení napadeného rozsudku, vázán, ale otázku včasnosti podání kasační stížnosti posuzuje samostatně (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 12/2010 – 105, a č. j. 3 Ans 13/2010 – 109; všechna rozhodnutí citována v tomto usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto přistoupil k posouzení předmětné otázky (resp. též návrhu stěžovatelky na prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti), přičemž dospěl k následujícím závěrům.

[6] Ze spisu městského soudu plyne, že stěžovatelka byla v řízení o žalobě zastoupena na základě plné moci ze dne 13. 2. 2014 JUDr. Lukášem Havlem, advokátem. Ve věci byl dne 11. 7. 2017 vydán napadený rozsudek, který byl jmenovanému advokátovi doručen přihlášením oprávněné osoby do datové schránky (tzn. nikoliv fikcí doručení) dne 12. 7. 2017. JUDr. Havel následně dne 2. 8. 2017 sdělil městskému soudu, že jeho zastoupení stěžovatelky skončilo ke dni 26. 6. 2017. Dne 30. 8. 2017 pak stěžovatelka podala proti napadenému rozsudku prostřednictvím nového zástupce kasační stížnost.

[7] Podle § 40 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), „[n]*estanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit*“ [rozhodující senát upřesňuje, že se zde neuplatní stěžovatelkou odkazované ustanovení § 58 odst. 1 o. s. ř., neboť soudní řád správní obsahuje pro tyto případy vlastní úpravu; srov. též § 64 s. ř. s. – „*Použití občanského soudního řádu*“].

[8] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. „[k]*asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“

[9] Nejvyšší správní soud předesílá, že se při posouzení otázky účinků doručení napadeného rozsudku plně ztotožňuje s městským soudem; v podrobnostech proto lze odkázat na usnesení městského soudu, kterým byl zamítnut stěžovatelčin návrh na vyslovení neúčinnosti doručení napadeného rozsudku. Změna právního zastoupení stěžovatelky byla městskému soudu oznámena až tři týdny po doručení napadeného rozsudku. Městský soud tak postupoval zcela správně, doručoval-li rozsudek původnímu zástupci stěžovatelky JUDr. Havlovi. Podle § 28 odst. 2 o. s. ř., jenž se ve správním soudnictví použije na základě § 64 s. ř. s., totiž platí, že odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny (v projednávané věci tedy ode dne 2. 8. 2017; srov. přiměřeně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016, č. j. 3 Azs 99/2016 – 28).

[10] S ohledem na uvedené nutno uzavřít, že napadený rozsudek byl stěžovatelce řádně doručen dne 12. 7. 2017. Lhůta k podání kasační stížnosti proto uplynula dne 26. 7. 2017 (srov. pravidla o plynutí lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Jelikož zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (srov. výše citovaný § 106 odst. 2 větu poslední s. ř. s.), nelze uplatnit ani § 40 odst. 5 s. ř. s., a soud proto ani nezkoumal otázku vážnosti a omluvitelnosti stěžovatelkou tvrzených důvodů zmeškání lhůty pro její podání (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 5 Azs 8/2003 – 34).

[11] Na základě shora popsaných úvah dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl.

[12] O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. prosince 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu